

Etusivu

05.09.2008

Vapaata ehtoistoimintaa?

No, mitä se nyt taas kikkailee...

Kategoria: Yleinen

Kirjoittaja: Petteri Pohja

Vapaata ehtoistoimintaa, palkatonta ammatillaisuutta, johtomahdottomuutta?

Miksi Minä vaivautuisin vapaaehtoistoimintaan? Mitä Minä siitä saan? Tässä monen ei niin salattuja ajatuksia seuratoiminnasta. Keitä me olemme ja mitä me täällä teemme? Tässä monen seuran kysymättä jääneet kysymykset? Älä mieti, mitä seura voi tehdä sinun hyväksesi, vaan mitä sinä voit tehdä seurasi hyväksi. Meillä on monia syitä osallistua tai jättää osallistumatta, mutta jos haluat tehdä seurasi eteen jotain, niin varmasti aika tekee sinulle vastapalveluksen.

Laitetaanpa maailmaa syleilevät ajatukset sivuun ja mietitään, mitkä syyt saavat meidät osallistumaan vapaaehtoistoimintaan. Ensinnäkin se on tapa käyttää ja täyttää aikaa. Osallistumalla voi kokea olevansa merkityksellinen ja voi auttaa muita ihmisiä. Osallistuminen on tapa tavata ihmisiä ja luoda ihmissuhteita, niin vanhoja kuin uusiakin. Vapaaehtoistoiminta on merkityksellistä yksilön ja yhteisön kasvulle. Se on myös meriitti ansioluetteloon. Vapaaehtoistoiminta avaa uusia ovia ja mahdollisuuksia kehittää erilaisia taitoja.

Edellä mainitut asiat ovat hyviä syitä ryhtyä ja tehdä vapaaehtoistoimintaa, mutta ne eivät yksinään riitä ylläpitämään halua osallistua vapaaehtoistoimintaan. Meitä on monenlaisia. On tekijöitä ja näkijöitä, unelmoijia ja uurastajia, mukana roikkujia, sivustakatsojia ja jarrumiehiä. Kaikille löytyy paikka. Oma rooli on joka aamuinen valinta. Vapaaehtoistoimintakin tarvitsee johtajuutta ja tavoitteita. Yhteinen tavoite yhdistää.

Kaikki ovat samaa mieltä siitä, että yhdessä toimimisen pitää tuottaa hyvää mieltä. Se ei kuitenkaan saa meitä vielä menemään eteenpäin. Meidän pitää myös tietää, miksi me olemme ja mihin me menemme. Yhteisön halut on saatava selville, mieluiten etukäteen, jotta sitä voidaan johtaa. Uudet ajatukset ja toimintasuunnitelmat tyrmätään helposti, mikäli yhteisö ei ole tekemisissään tavoitteellinen. Mukavuudenhalu ja luopumisen tuska aiheuttavat negatiivisen vastavoiman uudistuksille. Tavoitteeton ryhmä pitää koota yhteen tunnustelemaan yhteistä maata ja kehittelemään yhteisiä ajatuksia. Pikkuhiljaa yhteisymmärryksen kehittyessä nostetaan rimaa sentti sentiltä korkeammalle. Heti korkealle asetettu rima on suurimmalle osalle ihmisistä kauhistuttavaa ja pelottavaa.

Kovin monen ei tarvitse hankkia elämälleen tarkoitusta pelkästään seuratoiminnasta. Useimmilta ei löydy intohimoa ja sitoutumista judoa tai seuratoimintaa kohtaan, niin

paljon kuin kasvu ja kehitys vaatisivat. Miksei siis palkattaisi asialle ammattilainen? Kuinka monella on aikaa ja mahdollisuuksia antaa seuratoiminnalle sen todella tarvitsema työn määrä? Aika on kuten raha, korvaamaton resurssi. Ajan saaminen säännöllisesti vaatii, että siitä maksetaan. Ammattilainen tekee todellisen päivittäisen työn. Ammattilaisen palkkaaminen voi muuttaa vapaaehtoisten rooleja, mutta turhaksi tai tarpeettomaksi se ei vapaaehtoisuutta tee.

Kaikki vapaaehtoisuus on tärkeää. Toiset osallistuvat ja tekevät mitä pystyvät, jotkut jopa enemmän, mutta jotkut eivät edes sitä. Jokatapauksessa vapaaehtoistoiminnalta ei pidä odotella liikoja. Vapaaehtoisten ei ole pakko tehdä mitään ja jos vapaaehtoinen on kuolla tehtäviensä alle, se ottaa ja lähtee ja monet mahdollisuudet on menetetty. Tavoitteet ovat yhtä rajalliset kuin ovat ihmisten resurssit. Toisten resurssit ovat pienemmät kuin toisten, toisten ovat rajattomat. Seuratoiminta on jatkuvien ongelmien edessä. Ongelmien muokkaaminen haasteiksi mahdollistaa esteiden käyttämistä hyödyksi kehityksessä. Kysyppä itseltäsi, onko elämässäsi ollut jokin ongelma tai asia, joka ei ole ratkenut? Ei tule mieleen, vaikka kuinka miettii. Jokaikinen asia ja ongelma tässä maailmassa ratkeaa. Lopputulos voi tosin olla yllättävä, mutta ongelmien tai mahdottomuuksien varaan ei kannata selityksiään rakentaa.

Vapaaehtoistoiminta on riippuvainen sytyttäjistä, aktiivisista, intohimoisista ja pystyvimmistä jäsenistään. He saavat asiat tapahtumaan. Pala niin saat muut syttymään. Sytyttäjä on johtaja ja johtajuus ovat sitä, mitä saa tehdyksi. Se, että saa jotain tehdyksi vaatii muiden saamista yhteistyöhön, yhteisön ja yksilöiden jatkuvaa kuuntelemista ja yhteisen hyvän palvelemista. Hyvä tahto ja energia tarvitsee löytää silloinkin, kun se on hukassa.

Kaikkein tärkeintä on yhtenäisyys, silloinkin kun kaikki ovat menossa päistikkaa erisuuntiin. Tavoitteena on pitkäaikainen yhteisymmärrys, lyhyen tähtäimen tavoitteiden kustannuksellakin. Vapaaehtoisten johtaminen on taidetta ja tasapainoilua. Jokaisen vahvuudet pitäisi saada hyödynnettyä oikeissa paikoissa ja antaa siitä tunnustus, tällöin ryhmäsi on varma menestyjä.

Petteri Pohja

[Tulosta](#)
[Palaa](#)